

57

DROTTNING DAGMARS DÖD

TSB C 6

A

Aa: Skillingtryck 1753 (=DgFT 135:1; se Jonsson I, s. 645). Ab–f: Skillingtryck från 1700-talet, Af från 1795 (=DgFT 135:2–6; se Jonsson I, s. 646). Ag: Skillingtryck 1801 (=DgFT 135:7). Även tryckt som SF 154.

Aa

1 DRottning Damma hon ligger i Rimstad sjuk, til Redby de månde henne wänta, Och alla de Fruer i Dannemark är, the månde til henne hämta, – J Rimstad hwilar Drottning Damma. 2 J hämten mig den ena J hämten mig den andra, J hämten mig en af de wisa, J hämten mig hit liten kerstin så båld, Herr Päders Syster uti Risa, 3 Liten kerstin hon in genom dören steg, med tukt och med fagert sinne, Drottningen steg dock henne emot så wäl hon undfägnade henne, 4 Kunnen j läsa eller kunnen j skrifwa, eller kunnen j förlossa min pina, Så skolen j få slita Skarlakan röd och rida uppå gångarna mina, 5 Ack! kunde jag läsa, ack! kunde jag skrifwa, thet gjorde jag mycket gerna, Thet kan jag i sanning säga jag menar er häldre än gerna, 6 Liten kerstin hon satt och läste i sin bok, hennes ögon de runno så strida, Jag wil er i sanning säga, det är en häftig qwida, 7 The ledde henne ut the ledde henne in, och alt blef thet wärre och wärre; Men kan jag nu intet bättre få, så skicka ej bud til min HERre, 8 Ther talades til then lilla små dräng han sig i stallen rände Så tager han sadlen på bjelken blå och den uppå gångaren spände,	9 Konungen går uppå Skånesborg han ser sig ut så wida, Thet wet GUD huru med Damma tilstår mina tjänare så ynkeliga rida, 10 In kom der den lilla smådräng han stadnade wid bredaste bord, Han hade en tunga och snäller war den wäl fogade han sina ord, 11 Nu sitten J Herr Konung wid bredaste bord och hafwa silfkannor uti händer Drottning Damma ligger i Rimstad sjuk, Til Redby de månde henne wänta, 12 Drottning Damma hon ligger i Rimstad sjuk til Redby de månde henne wänta Och alla de Fruer i Dannemark är dem månde de til henne hämta, 13 Konungen han slog sin tagel bak i bord så at alla guldtärningar sjungo Thet råde nu GUD Fader i höga Himmels thron At Damma döder intet så unger, 14 Konungen han rider på Skånes borg fram honom fölgde 500 swänner, När som han til Redby kom fram, Så rider då den Herren allena, 15 Konungen rider stengatan fram han binder sin häst wid sin swala, Så gladeliga går han åt stenstugan in han mente med sin käresta få tala, 16 Han klappade Damma uppå hwitbleka kind som förr har warit rosenröda, Ack HERre GUD nåde hwar redelig Konung som så ser sin käresta ligga,

- 17 Ack! hören j Fruer rundt omkring,
så många som här äro inne,
J sänden til Himlen en hjertans bön
at Damma hon må lefwande finnas,
- 18 The föllo uppå sina bara knä
så många som woro inne
De sände til Himlen en hjertans bön,
At Damma blefwo lefwandes funnen,
- 19 Drottning Damma satte sig på bordet up
hennes ögon woro snöhwita;
Men HERre GUD nåde eder Konung
som gjorde mig denna mödan,
- 20 Den första bön jag beder eder om
J låten eder wäl befalla
Eder lilla son J hafwen fått i dag,
Han är utskuren i Er sida,
- 21 Den andra bön jag beder eder om
J låten eder wäl befalla
Eder lilla son J hafwen fått i dag,
Upföden honom wäl alla dagar,
- 22 Den tredje bön jag beder eder om
J låten eder wäl befalla

- J gifwen nu til alla fridlösa män
och lösa ur jerne fångar alla,
- 23 Den fjerde bön jag beder eder om
J låten eder wäl befalla
J tagen liten kerstin til eder wän,
Ja wi har henne utwaldt för alla,
- 24 Jag hafwer intet mer syndat GUD emot
ej heller lidit sweda eller wärka
Hade intet jag en Söndags morgon upståt
och stärkt mina hwita silkes särkar,
- 25 Jag hafwer intet tid länge tala med er
ty himmelriksens klockor the ringa efter mig,
Jag månde ju til dem fara.
– J Rimstad hwilar Drottning Damma.

Anmärkning

Tr. har melodiangivelse: Kan sjungas som: The lekte guldtärning wid bredan bord etc. (SMB 85). *Tr. saknar radindelning. Omkvädet återgivet i alla strofer.*

Omkvädet: Drottning str. 9 och 18 Drottning

6:1 satt *tr.* satte

8:1 dräng *tr.* gräng

Ab–g

Avvikelser från Aa i Ab–g

- Omkvädet:* Damma: Dammon *bcefg*, Damon *d*
- 1:1 Damma: Damon *bd*, Dammon *cfg*, Dammor *e*
- 2:3 kerstin: Kirstin *d*
- 3:1 kerstin: Kirstin *d*; dören: dörren *bfg*
- 3:3 Drottningen henne med ögonen *neg. g*
- 4:1 Kunnen: Ack kunnen; eller: ack
- 4:2 eller: ack
- 4:3 slita: bära; Skarlakan; Skarlaken *b*
- 4:4 gångarna: Gångare *g*
- 5:2–4 *b–f*:
ell' kund' jag förlossa Er pina,
förlosse Eder GUD i Himmels Thron Er pina.
g:
ell' kund' jag förlossa Er pina!
förlosse Eder Gud i Himmels Tron
ifrån Er swåra nöd och Er pina,
- 6:1 *sin saknas g*
- 6:3 er: det Eder *g*
- 7:4 ej: J *bd*, då *fg*
- 8:1 små dräng: smådräng *c*
- 8:2 stallen: stallet *fg*
- 8:3 sadlen: sadelen *bd*
- 9:1 går: går sig *b–f*; Skånesborg: Skåneborgs Slott
- 9:3 Damma: Dammon *bcefg*, Damon *d*
- 9:4 ynkelig: hastelig *g*

- 10:1 smådräng: små dräng
- 10:2 bredaste: bredasta *cf*, bredesta *de*
- 10:4 fogade: fögade *bde*
- 11:1 sitten: sittjen
- 11:2 hafwa: hafwen
- 11:3 Drottning: Drottning *d*; Damma: Dammon *bcefg*, Damon *d*
- 12:1 Damma: Dammon *bcefg*, Damon *d*
- 12:2 de månde: månde *de*
- 12:4 månde: hafwa *g*; *de saknas cf*; hämta: hämtat *g*
- 13:1 tagel bak: Tagelbok *b*, tagel bok *d*, nagel bak *g*
- 13:4 Damma: Dammon *be*, Damon *cdfg*; döder: dör
- 14:1 Skånes borg: Skåneborg *bdefg*, skåneborgs *c*; fram: An *g*
- 14:3 Redby: Reby *be*
- 15:3 gladeliga: gladelig *d*
- 15:4 käresta: käraste *b*, kiärsta *c*, kärasta *fg*
- 16:1 Damma: Dammon *bcefg*, Damon *d*; uppå: på *g*
- 16:2 förr: för *cde*; har *saknas g*; rosenröda: rosenröd *b–f*, Rosenderöd *g*
- 16:3 redelig: Adelig *bd*, andelig *cef*, sorgelig *g*; Konung: Kung *g*
- 16:4 käresta: käraste *d*; ligga: ligga död *b–f*, död *g*
- 17:3 Himlen: Himmelen *b*
- 17:4 Damma: Dammon *bcefg*, Damon *d*
- 18:1 sina: sinn *d*

- 18:2 woro: wore *b-e*, där woro *f*, där wore *g*
 18:4 Damma: Dammon *bcefg*, Damon *d*; lefwandes:
 lefwande *d*
 19:1 Damma: Dammon
 20:1 eder: Er *g*
 20:2 låten: låter *b-f*; befalla: lida *g*
 20:4 i Er: ur min
 21:2 befalla: behaga *g*
 22:2 befalla: betämja *g*
 22:4 och lösa alla fångar ur jerna. (jernet *d*) *b-f*, och
 lösen fångar ur jerna, *g*
 23:3 J: Ni *b-f*
 23:4 Ja wi har: Jag wil ha *bd*, Ja wi ha *cef*, Jag
 hafwer *g*
 24:1 mer: mera
 24:3 Söndags: Söndas *g*
 24:4 silkes: Silke
 25:1 tid länge: länge tid *b-f*, längre tid *g*; tala: at tala
 25:2 himmelriksens: Himmelricksens *e*

Anmärkning

Tr. saknar egentlig radindelning. Omkvädet återgivet i alla strofer i Abde; i Acfg är omkvädet återgivet i str. 1, 16, 21–25, i övriga strofer markerat.

Ab:

Omkvädet: Rimstad str. 3 Ringstad; Dammon str. 4 Damon

Ac:

Omkvädet: Rimstad str. 16, 24 Ringstad; Drottning str. 1 Drotning

4:4 rida tr. rika

16:2 rosenröd tr. Rosendöd

23:4 utwaldt tr. utwadlt

Ad:

Omkvädet: hwilar str. 15 hwilar lar, str. 22 hwllar

4:3 så tr. sa

Ae:

Omkvädet: Drottning str. 1 Drotning

Af:

Omkvädet: Rimstad str. 24 Ringstad; Drottning str. 1 Drotning

B

KB Vs 126:3, s. 21–26. Uppland. Upptecknad på 1810-talet. Utskrift gjord av en av A. A. Afzelius' renskrivare (se Jonsson I, s. 427).

- 1 Damma lilla ligger i Rimstad sjuk;
Till Redby de månde henne vänta.
Och alla de Fruar i Dannemark är
Till henne de nu månde hämta.
– I Rimstad hwilar Drottning Damma.
- 2 I hämten nu den ena, I hämten nu den andra
I hämten mig en af de visa,
I hämten mig hit liten Chersti, så båd
Herr Peders syster uti Risa.
- 3 Liten Chersti in genom dörren steg
Med tukt och med fagert sinne,
Damma lilla hon då henne emot kom,
Så hjerteligt hon henne månde fagna.
- 4 Ack, kunden I läsa, ack! kunden I skrifva
Ack! kunden I förlossa min pina,
Så skullen I få bära skarlakan röd
Och rida uppå gångarne mina.
- 5 Väl kan jag läsa, och väl kan jag skrifva,
Men ej kan jag förlossa eder pina.
Förlosse eder Gud i höga himmelsthron eder pina
- 6 De ledde henne ut, de ledde henne in,
Dock blef det värre och värre.
Kan jag nu intet bättre få,
Så skicka nu strax ett bud till min Herre.
- 7 De talade till den lilla smådräng
Han sig uti stallet ränner,
Så tager han sadeln på bjelken blå
Och strax uppå gångaren spänner.
- 8 Konungen går vid Skåneborgs slott
Han ser sig om så vida
Det råder Gud Fader hur Damma lilla mår,
Mina tjenare så ömkeligen rida.
- 9 In kom der den lilla smådräng
Han stannade för bredaste borden
Han hade en tunga, så snäller var den
Och väl förde han sina orden.
- 10 I sitten Herr Konung vid bredaste bord,
Och hafven silfverkannor i händer,
Damma lilla ligger i Rimstad så sjuk.
Hon rättnu sin anda uppsänder.
- 11 Damma lilla ligger i Rimstad så sjuk,
Till Redby de månde henne vänta
Alla de Fruar i Dannemark är
Till henne de nu månde hämta.
- 12 Konungen slog sin tärningbok i bord
Så alla guldtärningar söngo
Det råder Gud Fader i höga himmelsthron
Att Damma lilla må ej dö så unger.

- 13 Konungen rider från Skåneborgs slott
Honom följa femtio svenner
Men innan han kom till Rimstad fram
Så rider den Herren allena.
- 14 Konungen rider sig stengatan fram
Han binder sin häst vid en svale.
Så gladelig spasserer han i salen derin,
Han mente med sin Kärasta få tala.
- 15 Han klappade Damma på blekhvitan kind,
Som förr har varit rosenröder:
Herren han nåde hvar andelig Konung
Som så skall se sin kära ligga döder.
- 16 Hören I Fruar rundt omkring,
Så många som här ären inne:
I sänden till himmelen en hjertans bön
Att Damma må bli lefvande funnen.
- 17 De föllo på sina bara knän,
Så många som der voro inne;
De sände till himmelen en hjertans bön
Att Damma lät sig lefvande finna.
- 18 Damma lilla satte sig på bordet opp
Hennes ögon voro blodiga röda:
Ack, Herren nåde eder Konung
Som gjorde nu mig denna möda.
- 19 Den första bön jag beder eder om
I låten eder väl behaga
Eder lilla son den jag fått i dag
Han är utskuren ur min sida.
- 20 Den andra bön jag beder om
I låten eder väl behaga
Er lilla son som I har fått i dag
Uppföden I väl alla dagar.
- 21 Den tredje bön jag beder eder om
I hören ju den så gerna:
I tagen nu ut alla fridlösa män,
Och lösen alla fångar ur jernen.
- 22 Den fjerde bön jag beder eder om
I låten eder väl befalla:
I tagen liten Chersti till er äkta gemål.
Jag vill ha henne utvald bland alla.
- 23 Inte tar jag liten Chersti till min äkta gemål
Ej heller till min verldsliga tärna
Det är väl en Jungfru i Revele slott,
Som är då den äran bättre värder.
- 24 Jag har intet syndat min Gud mer emot
Derför jag lidit sveda och verkar,
Had' jag inte en söndagsmorgon stått opp
Och stärkt mina snövita silkessärkar.
- 25 Jag har ej längre tid att tala med er,
Ty himmelns klockor de ringa
Ja himmelriksens klockor de ringa efter mig
Jag månede nu till dem fara.
– I Rimstad hvilat Drottning Damma.

Titel: Drottning Damma.

Anmärkning

Ms saknar strofnr. Omkvädet utskrivet i str. 1 och 25, markerat i str. 2.

- 5:2 *tillskriven i efterhand*
6:3 *bättre har som alternativ formen bättring*
14:1 *sig ändrat från till*
21:2 *ju står över struket nu*
23:3 *Revele troligen ändrat från Rivele*

C

KB Vs 2:1, s. 714. Okänd ort (möjligen Uppland, i så fall upptecknad av Sten Hallencreutz på 1810-talet; Jonsson I, s. 738).

- 1 Drotning Dammon hon ligger i remsta sjuk
til Redby de månede henne vänta,
och alla de fruer i Danmark var
de månede til henne hämta
- 2 i hämten mig den ena i hämten mig de två
ni hämten mig en af de visa

ni hämten mig hit liten kerstin så bård
her peders syster uti risa.

Anmärkning

- 2:1 *det andra i ändrat från ni*
2:3 *bård ändrat från bäll*

D

KB Vs 2:1, s. 646. Efter en gammal gumma i Hjorteds sn, Småland. Upptecknad av J. H. Wallman 1814 eller 1815.

I Drottning Damma ligger i Ringstad sjuk
Till Redeby de månde henne föra

som jag glömt, men vill minnas var, efter vanligheten, i
E-moll. Gumman ihogkom dock af hela visan endast
tvänne versar:

Anmärkning

Wallmans kommentar: hörde en gammal gumma
sjunga visan med sin åldriga melancholiska melo[di]

E

KB S 163 (Drake) nr 17. Småland (Jonsson I, s. 738). Upptecknad på 1810-talet eller ev. något senare (senast 1834).

Drottning Damma ligger i Ringstad sjuk;

(5)

Till Redeby de månde henne vänta;

(8)

Och alla de fru-ar i Danmark var,

(13)

de månde ju till henne hämtas.

(16)

— I Ringstad hvilar drottning Damma!

(21)

I Drottning Damma ligger i Ringstad sjuk;
 Till Redeby de månede henne vänta;
 Och alla de fruar i Dannemark var,
 de månede ju till henne hämtas.
 – I Ringstad hvilar drottning Damma!

Melodianmärkning

T. (21) övre systemet: helnotspaus

F

KB S 163 (Drake) nr 15. Värmland. Upptecknad på 1810-talet eller ev. något senare (senast 1834).

Dronning Damma ligger uti Ringsta sjuk:

(3)

Så ynkelig då månede hon sig falla,

(5)

Och alla de fruer uti Ringsta vo - ro,

(7)

dem låter hon då till sig kalla:

(9)

— Uti Ringsta kloster hvilat dronning Damma.

(11)

- 1 Dronning Damma ligger uti Ringsta sjuk:
Så ynkelig då månde hon sig falla,
Och alla de fruer uti Ringsta voro,
dem låter hon då till sig kalla:
— Uti Ringsta kloster hvilat dronning Damma.

Melodiamärkning

T. 3–4: Texten utskreven utan anpassning till mel.

G

LUF 11406, s. 48–50. Ort, meddelare och upptecknare okända. Av okänd hand gjord utskrift (troligen avskrift) som med största sannolikhet varit i G. O. Hyltén-Cavallius' ägo. Inlämnad till LUF av C. W. von Sydow 1950. En av studeranden Per Wilhelm Hörlin senast 1835 gjord renskrift, av denne överlämnad till A. I. Arwidsson, finns i KB Vs 2:1, s. 655–657.

- 1 Drottning Dammon hon ligger i Rimstad sjuk;
till Redeby de månde henne vänta;
och alla de fruer i Danmark är,
de månde ju till henne hemtas,
– i Rimstad der vilar Drottning Dammon.
- 2 »Ni hemten mig den ena, ni hemten mig en ann,
ni hemten mig en af de visa,
ni hemten mig hit liten Kjerstin så god,
det är Petters syster uti risa.»
- 3 Liten Kjerstin hon in genom dörren steg,
hennes ögon de runno så strida;
»jag vill er i sanning säga,
att detta är en heftiger qvida.»
- 4 Liten Kjerstin hon satte sig och leste i sin bok,
hennes ögon de runno så strida;
»jag vill er i sanning säga,
att Konungen måste detta veta.»
- 5 Der taltes till en liten små dräng,
han sig åt stallet rände,
så tager han sadelen på bjälken blå,
och den han på gångaren spände.
- 6 Konungen gick sig på Skoneborg Slott,
han såg sig ut så vida,
»Gud vet hur det med min Dammon tillstår,
min tjenare så ynkeligen rider.»
- 7 Fram kom der en liten små dräng,
han stannade vid breda borde,
han hade en tunga och snäller var den,
så vel förde han ut sina orde
- 8 »Nu sitter ni Konung vid bredaste bord,
och hafver gull kannor uti hender;
Drottning Dammon hon ligger i Rimstad sjuk,
till redeby vi månde henne vänta.»
- 9 Konungen slog sin daglebast i bord,
så alla gull terningar sungo
»nog råder Gud Fader i Himmelens tron,
min Dammon dör icke så unger.»

- 10 Konungen red sig från Skoneborg Slott,
honom följde fäm och fämtio svänner,
men ner som han kommer till Rimstad fram,
så rider den Konungen alena.
- 11 Konungen red sig den stengatan fram,
han släppte sin häst vid en svala,
så gladlig gick han sig åt stenstugan in,
han mente med sin keraste få tala.
- 12 Han klappade sin Dammon på hvit blekan kin,
som förr har varit rosende röder,
ack Herre Gud nåde mig ynkelig Konung,
som ser min keraste nu ligga döder.
- 13 Ack hören I Fruer runt om kring,
så munga som her äro inne,
ack sänden upp till Himmelen en hjertans bön,
att min Dammon monde lefvande finnas.
- 14 Och de föllo ned på sina bara kne,
så munga som der voro inne,
och sände upp till Himmelen en hjertans bön,
att Dammon mond lefvande finnas.
- 15 Och Drottning Dammon hon reste sig på bordet
upp,
hennes ögon de voro snövita,
»ack Herre Gud nåda er ynkelig Konung,
som gorde mig nu den stora möda.
- 16 Den första bönen jag beder eder om,
ni låten er väl befalla,
er lilla son i hafven fott hit i dag,
han är utskuren utur min sida.
- 17 Den andra bönen jag beder eder om,
ni låten er väl befalla,
er lilla son i hafven fott hit i dag,
uppföd honom vel alla dagar.
- 18 Den tredje bönen jag beder eder om
i låten er väl befalla,
i tagen liten Kjerstin till eder vän igen,
ty hon är utvaldast ibland alla.
- 19 Jag hafver ingen tid till att tala mer med er,
mitt timmeglas är snarligen utrunnit,
ty Himmelens Klockor de ringa efter mig,
nu månde jag upp till dem fara.»
– i Rimstad der vilar Drottning Dammon.

Titel: Drottning Dammon.

Anmärkning

Ms saknar strofnr. Omkvädet utskrivet i str. 1 och 19.

3:3 sanning *ms* sannin

6:1 Skoneborg *ändrat från* Skonebors

18:1 tredje *ms* snarast trege

19:1 tid *ändrat från* till

H

KB S 163 (Drake) nr 16. Enligt *ms* från Östergötland (senast 1834) men kan möjligen vara upptecknad av studeranden Per Wilhelm Hörlin i Uppland ca 1830 till texten G ovan. Tryckt som mel. SF 154 A.

Drottning Damma hon ligger i Ringstad sjuk;

(5)

Till Redby de månde henne vänta,

(8)

Och al-la de fru-er i Danmark är,

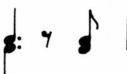
The mån-de till henne hämta.

- I Ringstad hvil-ar drottning Damma.

- 1 Drottning Damma hon ligger i Ringstad sjuk;
Till Redby de mån-de henne vänta,
Och alla de fruar i Danmark är,
The mån-de till henne hämta.
- I Ringstad hvil-ar drottning Damma.

Melodiamärkning

T. 11 undre systemet: Halvnoten ändrad från åttondelsnot.

T. 12 övre systemet:

I

KB Vs 4, s. 207–208. Med största sannolikhet Småland. Upptecknad av G. O. Hyltén-Cavallius på 1830- eller 1840-talet.

- 1 ---
den skar de ut på hennes venstra sida
- i Ringstad hvil-ar drottning Dagmar
- 2 I Herrar och Fruar, som inne här är
jag ber er ni fallen på knä och bedjen till Gud
att än jag må tala med min drottning kär
- 3 det första jag beder, jag beder eder om
jag beder eder hjerteligen gerna,
i gifven mitt barn dop och Christendom
och ni föder henne opp uti ära,
- 4 det andra jag beder, jag beder eder om
jag beder eder hjerteligen gerna
I gören liten Kerstin till dronning så from
den äran är hon väl värdig
- 5 den endaste synd i min lefnad jag drog

så var det att en Söndagsmorgon jag uppstod
och stärkte mina fina, hvita särkar.
- 6 Jag har ej tillfälle att tala mer med dig

ty himmelrikets klockor nu ringa efter mig
Att jag skall för domen upstånda.
– i Ringstad hvilar drottning Dagmar

Titel: drottning Dagmar.

Anmärkning

Ms saknar strofnr. Omkvädet utskrivet i str. 1 och 3, markerat i str. 4 och 5. – Str. 1 föregås av fyra streckade rader, som markerar ej utskrivna strofer. Efter dessa står: den ungersvenn han sprang, vilket följs av ytterligare en streckad rad. Därefter står slutet och

därunder Konung (understruket), varpå följer str. 1 så som den är återgiven ovan. Två streckade rader även mellan str. 2 och 3; mellan str. 4 och 5 fyra streckade rader. Närmast efter str. 4 står Christina af Rise. En streckad rad också efter str. 6.

Omkvädet: genom bokstäver tillagda över raden ges i str. 1 följande alternativ: Rimstad för Ringstad och Dama för Dagmar; drottning Dagmar str. 3 dronning Dama

2:2 raden står inom parentes; före ni står att överstruket.

J

KB Vs 4, s. 475–481. Sannolikt Småland. Upptecknad på 1830- eller 1840-talet av okänd person.

- 1 Drottning damon ligger i Rimstad hårdeligen sjuk till Redby de månde henne hämta – och alla de fruer i dannemark är de månde till henne hämtas –
– /i Rimstad vilar drottning damon:/
- 2 i hemten mig den ena i hemta mig en ann – i hemten mig en af de visa – i hemten mig hit liten Kärstin så boll. herr Peders syster ifrån Risa –
- 3 liten Kärstin sig in genom dörren steg med tukt och med fagert sinne och drottningen steg då henne emot så vel hon omfamnade henne –
- 4 ach kunnen i lesa eller kunnen i skrifva eller kunnen i förlossa min pina – så skolen i få slita skarlakan Röd och uppå mina gångare Rida –
- 5 Jag hafver intet syndat min Gud mer Emot ej heller Lidit sveda eller värkar hade jag ej stått up en söndags mårgon förut och strukit mina fina slissing särkar
- 6 Liten Kerstin hon satt och leste sin bok hennes ögon di Runno så strida – jag kan det i sanningen sega för Er att detta är för häftiger qvida –
- 7 de Ledde henne in de ledde henne ut och alt blef det värre och verre – och kan jag nu inte bättre få så vill jag skicka bud till min Herre
- 8 Brått Gick det bud till lilla små dräng han sig uti stallen rände så tager han sadelen på bjelken Blå och den uppå gångaren spende
- 9 Konungen går sig på skånes borg Han ser sig om så vida det vet nu Gud fader hur med damma tillstår – mina tjenare så ynkeligen Rida –
- 10 Brått kom der in den lilla små dreng han stannade vid bredspelsbordet han hade en tunga och sneller var den så väl fogade han fram orden
- 11 i sittten herr Konung och gören Eder Glad och veten utaf ingen harme drottning Damma ligger i Rimstad hårdeliga sjuk – hennes värk är hårdare än jernen
- 12 Konungen han kastar sitt Raffel bakom bord så alla Gulltärningar sunge det Råde Gud fader i höga himmels trohn att Damma honn döder ej så unger
- 13 Konungen han Red sig från skånes borg honom följde fem hundrade svenner – å innan han kom till Redby fram så Red den Konungen allena –
- 14 Konungen han Red sig åt gatan fram han binder sin hest vid svala sen Gånger han sig åt frustugan in han tänkte med sin käraste få tala
- 15 han klappa drottning damma på vit blekan kind som förr har varit Rosende röder och herre Gud nåde var Christelig kong som finner sin käraste så döder –
- 16 ach hören i fruer Runt omkring så många som ni ären inne i hören till herren så innerlig bön att damma kunde lefvande finnas

- 17 drottning damma hon reste sig på breda bord upp
hennes ögon voro snödande vita
och herre Gud nåde nu er min Kung
för ni Gorde mig denna möda
- 18 den första bön jag beder Eder om
i låten eder vel befalla –
och eder lilla son jag hafver födt i dag
upfostrer honom vel alla dagar
- 19 den andra bön jag beder Eder om
i låter Eder vel befalla –
i tagen liten Kärstin till Eder kära vän
ty hon är utvalder bland alla
- 20 jag orkar intet längre tala med Er
ty himmelrikets klockor de ringa
det sista jag beder – i han varandra kär –
så skola vi i himmelen råkås
– /i Rimstad vilar drottning damon:/

Omkvädet utskrivet i str. 1, 5, 20, markerat i övriga strofer; repristecken endast i str. 1. Str. 5 tillskriven i efterhand på separat blad.

Omkvädet: damon str. 5 och 20 damma

- 1:2 de tillskrivet över raden
7:1 det första de tillskrivet i efterhand
7:3 nu tillskrivet över raden; efter radens slut står så vill jag överstruket
10:2 bredspelsbordet ändrat från breda borde
10:4 väl tillskrivet över raden
11:3 hårdeliga ordets slut skrivet i papperets kant, ev. hårdeligen
11:4 jernen ändrat från hjärnen
12:1 Konungen ms Kunungen; Raffel troligen ändrat från taffel
17:3 min tillskrivet över raden

Titel: Om Drottningen i Barnsnöd.

K

KVHAA Wiede ks 240. Ringarums sn, Östergötland. Upptecknad av gymnasisten P. H. Ringwall på 1840-talet. Ytterligare tre utskrifter finns: KVHAA Wiede hs 230, KVHAA Wiede Kämpavisor, opag., MM Wiede nr 240

Andante.

Drottning Dammon hon ligger i Rimstad sjuk,
Till Ridderby de månde henne vänta,
Och alla de fruar som i Dannemark bo,
De månde nu till henne hemta.
— I Rimstad hvilar Drottning Dammon.

1 Drottning Dammon hon ligger i Rimstad sjuk,
Till Ridderby de månde henne vänta,
Och alla de Fruar, som i Dannemark bo,

De månde nu till henne hemta. –
– I Rimstad hvilar Drottning Dammon.

- 2 »I hemten mig den ena, I hemten mig den andra,
I hemten mig en utaf de visa;
I hemten mig hit liten Kerstin så bold,
Herr Peders syster i Risa.» –
- 3 Liten Kerstin hon inom dörren steg
Med tukt och fagert sinne,
Drottning Dammon stod upp, tog henne emot,
Och wäl så undfingo de henne. –
- 4 »Kunnen I läsa, och kunnen I skrifva,
Och kunnen I förlossa min qvida?
Så skolen I få bära Skarlakan röd,
Och rida på gångarne mina.» –
- 5 »Ja, wäl kan jag läsa, och wäl kan jag skrifva,
Men ej kan jag förlossa Er qvida;
Förlosse Eder Gud, i himlens höga thron!
Som alltid förlossar fångarna sina.» –
- 6 Liten Kerstin hon satt och läste i en bok,
Hennes ögon de runno så strida:
»Ja, wäl kan jag säga i sanning, att nog
Är det en häftiger qvida.» –
- 7 De ledde henne ut, de ledde henne in,
Men allt blef det värre och värre:
»Och kan det intet nu bättre bli,
Så skicken straxt bud till min Herre.»
- 8 De orden de taltes till liten ungersven,
Och hastigt han åt stallet rände;
Så tager han sadelen, å bjelken, blå,
Och den uppå gångaren spände. –
- 9 Konungen går sig på Skåne borgs-slott,
Han ser sig ut så vida:
»Ack! Herre Gud vet hur med Dammon tillstår,
Mina tjenare så ömkeligen rida.» –
- 10 Ungersven han rider sig tältgatan fram,
Han stannade vid bredaste bordet;
En tunga hade han, och snäller var den,
Och wäl så utförde han orden. –
- 11 »Sitter Ni här Konung Waldemo
Och hafven guld-tärningar för händer? –
Drottning Dammon hon ligger i Rimstad sjuk,
Till Ridderby de månede henne vänta.» –
- 12 Konungen slår sin Taffel-bok i bord,
Att alla guld-tärningar de sjunga:
»Ack! Herre Gud nåde mig arme Kung!
Skall Dammon ifrån mig så unger.» –
- 13 Konungen rider ur Skåne Borgs-slott,
Honom följer wäl femtio herrar;
Men när som han kom till Rimstad fram,
Så var den Konungen allena. –
- 14 Konungen rider sig stengatan fram,
Han binder sin häst vid en Sala,
Så gånger han sig åt Frue-stugan in,
Han tänkte med sin käraste få tala. –
- 15 Konungen klappar på hvitblekan kind,
Som förr har varit rosande röder:
»Ack! Herre Gud nåde mig arme Kung!
Jag ser att min käraste är döder.» –
- 16 »Så fallen nu på edra bara knän
Så många, som äro här inne,
Och hållen till Gud i himmelen en bön,
Att Dammon blir lefvande funnen.» –
- 17 Så föllo nu på sina bara knän
Så många, som voro der inne,
Och höllo till Gud i himmelen en bön,
Och Dammon blef lefvande funnen. –
- 18 Drottning Dammon hon satte sig på bårena opp,
Hennes kinder de voro snöhvita:
»Ack! Herre Gud nåde Er arme Kung!
Som gjorde mig en sådan en möda.» –
- 19 »Den första bön jag beder Eder om,
Den låter Eder wäl bestrida;
Hjelp Er lilla Son, I hafven fått i dag,
Ty han är utskuren af min sida.» –
- 20 »Den andra bön jag beder Eder om,
Den låter Eder wäl befalla;
Att Eder lilla Son, I hafven fått i dag,
I uppfostren till ett mönster för alla.» –
- 21 »Den tredje bön jag beder Eder om,
Den låter Er ock wäl befalla;
I tagen liten Kerstin till Er lilla wän,
Ty hon är ett mönster för alla.» –
- 22 »Jag har intet syndat min Herre Gud emot,
Hvarken med sveda eller verka,
Om intet jag har en Söndagsmorgon uppstått,
Att tvätta mina hvita Silkes-särkar.» –
- 23 »Så farer nu wäl Konung Waldemo!
Jag har ej längre tid att med Er tala;
Ty himmelens klockor de ringa efter mig,
Jag månede nu till dem fara.» –
– I Rimstad hvilat Drottning Dammon.

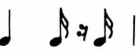
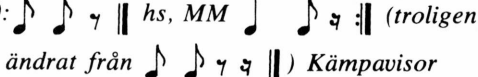
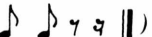
Melodianmärkning

Övriga utskrifter:

Mel. utskreven med dubbla notvärden (nedan i reducerade notvärden motsvarande notationen i ks).
Taktartsbeteckning: C. Tempobeteckning saknas.

Upptakten: | Kämpavisor

T. 3, n. 8: h¹ hs, MM

- T. 4: (n. 1 ändrad från åttondelsnot)
Kämpavisor
- T. 8: (n. 1 ändrad från åttondelsnot)
Kämpavisor
- T. 10: (troligen
ändrat från) Kämpavisor

Textanmärkning

Omkvädet utskrivet i alla strofer.

Övriga utskrifter:

Titel i Kämpavisor: Drottning Dagmar. Texten i Kämpavisor omfattar endast str. 1.

Omkvädet: Rimstad: Rimsta Kämpavisor

1:1 Dammon: Damma Kämpavisor; hon tillskrivet

- över raden i Kämpavisor; Rimstad: Rimsta
Kämpavisor
- 1:3 Fruar: fruer Kämpavisor
- 3:3 stod: stog MM
- 7:3 intet: inte hs, MM
- 7:4 skicken: skicka MM
- 11:1 Sitter Ni: Sitten I hs
- 11:2 guld-tärningar: guld-tärning MM
- 11:3 sjuk saknas hs
- 12:2 sjunga: sjungo MM
- 13:2 följer: följa MM
- 14:1 sig: sig den MM
- 14:3 gånger: gångar hs, MM
- 15:1 klappar: klappar (Dammon) MM
- 16:2 äro: ären MM
- 18:1 bäreana: bären hs
- 22:3 intet: inte hs, MM
- 23:1 farer: faren hs

L

KB Vs 3:5 nr 337 tillägg 14. Rydaholms sn, Småland. Upptecknad av G. O. Hyllén-Cavallius sommaren 1865.

- 1 Drottning Dammo hon ligger i Rimsta sjuk
till Redeby så månde hon sig hämta
Alla de fruar som i Redby har med
Så månde hon till sig hämta.
– I Rimsta hvilar Drottning Dammo.

- 2 I hemten mig hit fyra, I hemten mig hit fem
I hemten mig hit af de visa
I hemten mig hit Kerstin
och den lilla redliga Lisen.

- 3 Det första budordet jag beder Eder om,
Det beder jag så hjerteligen gerna.
I hafven mina söner till dop och Christendom
och lären dem Gudsfruktan och ära.

- 4 Det andra budordet jag beder Eder om,
Det beder jag så hjerteligen gerna

I fästen liten Kerstin allt efter min död,
Det är en så hederligen tärna.

- 5 »Inte fäster jag liten Kerstin, allt efter eder död,
det är en så hederligen tärna
När inte Gud unde mig lefva med Er
Det ville jag så mycket och så gerna.»
– I Rimsta hvilar Drottning Dammo.

Anmärkning

Ms saknar strofnr. Omkvädet utskrivet endast i str. 1.
Streckad rad efter str. 2 och 5.

- 1:3 har möjligen felskrivning för var
2:3 efter Kerstin står och den lil överstruket
2:4 efter radens slut står (den lilla Peder af Rise) –
3:2 efter jag står Eder överstruket

M

DAL 554, s. 1–3. Kyrkhults sn, Blekinge. Upptecknad av Sven Thomasson under 1880-talets förra hälft. Ytterligare en utskrift finns i ULMA 10531 (ms till trycket i SvLm VII:6, 1890, nr 6).

- 1 Drottning Dannemo ligger i Rimstad sjuk
Så hjerteligen månde hon sörja
Alla de fruer som i Rimstad är
Vill Dannemo låta till sig hemta
– För uti riket uti Rimstad der ligger Drottning
Dannemo sjuk

- 2 Kung Adelmo rider sig åt Skånes slätt
Han suckar och sörjar så vida
Sen reste han bort från sin drottning så ung
Allt med de herrar att strida

- 3 I hemten mig fyra i hemten mig fem
I hemten mig de mästa i kunnen
I hemten mig liten Kerstin
Ty hon kan båd läsa och skrifva
- 4 Och liten Kerstin hon svarade då
Vist kan jag båd' läsa och skrifva
Men hoppas på herran allen'
Att han bortvänder eder kvida
- 5 Den största synd som jag vet mig ha gjort
Jag steg upp en söndagsmorgon arla
Då stärkte jag min silkesyddas särk
och strök mina silkesyddas ärmar
- 6 De ledde drottningen båd in och ut
Men det blef allt värre och värre
Viste jag ej jag bätter skulle bli
Så skulle jag ha bud till min herre
- 7 Ute stod drottningens lille småsven
Han hörde de orden så vida
Han kastar sadeln på gångaren grå
Och skulle till Kung Adelmo rida
- 8 Kung Adelmo rider på Skånes slätt
Han skådar öfver slätten så vida
Då feck han se sin drottningens småsven
Som rider fortare än foglarna flyga
- 9 Kung Adelmo slog sina guldtäflor ihop
Så alla guldtärningar klinga
Gud nåde mig arme man
Som skall bortmista min drottning den unga
- 10 Kung Adelmo gick sig åt stenstugan in
Han suckar och sörjer så svåra
Han kunde inte ljusen i vindögonen se
Hans ögon voro fulla med tårar
- 11 Och Kerstin sade till Adelmo alltså
Ni behöfver ej sörja eller kvida
Här hafven i en liten en son
Som är uttagen af drottningens sida
- 12 [---]
- 13 Drottning Dannemo reser sig upp på bår
Hennes ögon de voro så röda
Hören i Konung Adelmo
Hvi gjorden i mig denna möda
- 14 Den första bön jag beder eder om
Jag beder så visserligen gjerna
Du fostrar nu opp vår lille son
Ja både i tuckt och i ära
- 15 Den andra bön jag beder eder om
jag beder så visserligen gjerna
Du tager nu liten Kerstin till fäst
Som är så öfverst en tärna
- 16 Förän jag tager liten Kerstin till fäst
Som är allra överst en tärna
Så fäster jag mig vid brynjan den blå
Och gångar i striden så gerna
– För uti riket uit Rimstad der ligger Drottning
Dannemo sjuk

Titel: Drottning Dannemo.

Anmärkning

Ms saknar ursprungligen strofnr (dock senare införda med blyerts). Omkvädet utskrivet i str. 1, 2, 16. Str. 12 markerad med orden »Här felar en vers».

Omkvädet: der tillskrivet öfver raden i str. 1

- 1:2 hjertligen *ms* hjerligen
4:2 båd' *ms* båd'
4:3 allen' *ms* alle'n
8:1 på ändrat från öfver
9:1 Kung ändrat från Kyng

Utskriften i ULMA:

- 2:2 sörjar: sörjer
8:3 feck: fick
9:1 guldtäflor: guldtöflor

N

Tjust hd, Småland. Upptecknad av fiskaren J. P. Johansson (f. på Väderskär, Loftahammars sn) senast 1883. Tryckt i Bidrag till Södermanl:s äldre kult. hist. VII, 1889, s. 74–77, där Johansson uppges ha visan från Södermanlands skärgård. *Na:* DFS 1906/95, bl. 12–13. *Nb:* DFS 1906/95, bl. 17–18.

Na

- 1 Dråttning dammon hon liger i Rimmestad skeiuk
till nederby de mände henne wenta
å Alla de Fruger i dannemark är
så mände de till henne hemta
– i Rimstad der willa drotning dammon

- 2 de hemtar den nena de hemtar den Andra
De hemtar nu ditt en uttaf de Wisa
de hemtar nu ditt Liten Kierstin så bol
Herr Peders syster uti Risa
- 3 Liten kierstin sig jnom dörna steg
med Tuckt och fagert sinne
drottning dammon Emott henne steg
Så hiertlitt hon unfick henne
- 4 ja kunde du lesa Ack Kunde du skrifwa
ack kunde du Förlossa min pinna
så skall du få berra skarllakan Röd
och Ridda uppå gångarna mina
- 5 ja kunde jag Lesa ack kunde jag skrifwa
ack kund jag förlossa ädern Pina
Förlåssa henne gud som bor i himelen
han förlåsser ja wel ädern pina
- 6 Liten kierstin satt å leste i sijn bok
hennes ögon de Runno så strida
jag kan i sanning seija för Gud i Himmelen
att de her blir äder en stor qwida
- 7 De lide henne utt de lide henn jn
så wart de alt were å were
ja kan ja nu jnte bettere få
så skeicker ni Bud till min Herre
- 8 det Talet gick utt till den Lilla småswen
han sig utj stallet Rende
han togo då Sallen å Bjelran den blå
å dem uppå Gångorna spende
- 9 Konungen går sig utt På skåneborg slott
han ser sig utt så wida
gud wett hur dett Till står med dammon din
dina kiennare kommer ynkligen Ridna
- 10 Småsvennen Rider öfver Skåneborg slott
han stande Wid bredaste Bordet
han hade En Tunga å snelär wa den
å well Förde han sina årder
- 11 Nu sitter nj här Herr andlig Konung
med sillfverkannan i hender
drottning dammon hon liger i Rimmestad skeiuk
till nederby de månde henne wenta
- 12 Konungen Slog sin terneBok i bord
så Alla Guldterningar de sungo
jag råder gud Fader i höga himmelen
att dammon dör jnte så unger
- 13 Konungen Rider öfwer skånebor slott
der földe honom 50 swenner
men ner som han kom Till Rimstad igen
der Rider den herren allena
- 14 Konungen bant sin fåla wid en stolpe
så Glader gånger han ått stenstugan jn
han tenkte med sin kieraste få tala
- 15 ack hör ni Fruger herr Runt omkring
så många som här äro jnne
ni fallen nu alla på ära bara knen
och sender en bön till himlen jn
att dammon blir lefvande funnen
- 16 drottning damon satt sig upp På bredaste Bord
begynte med sin kieraste att tala
gud nåde är Herr andelig Konung
som har jort mig denna möda
- 17 den förste bön jag Beder äder om
ni låten Eder väl besina
Edern lila son som ni har fått i dag
han är uttskuren ur min sida
- 18 den andre bön jag beder äder om
ni låten äder wel besinna
ja ädern lilla son som ni har fått i dag
ni Föder honom wel alla dagar
- 19 Den tredie bön jag beder äder om
ni låten eder wel besinna
ni gifven Till kienna Alla frilösa men
å Losser all Fångar ur Gerna
- 20 den 4de bön jag beder äder om
ni låten Eder well besina
ni tagen liten Kierstin till Eder besta wen
ty henne har jag uttwalt för alla
- 21 den 5te bön jag beder eder om
ni låten Eder wel besina
jag har ej lengre tid till att Talla med dig
För himmelens Klockor det Ringer Efter mig
nu måste jag till himmelen fara
– i Rimstad der willa drottning dammon

Anmärkning

Ms saknar radindelning, omkvädet dock strofskiljande (strofnr saknas). Omkvädet utskrivet i str. 1–19 (med dammon förkortat da i str. 7); i str. 1 är dessutom omkvädet utskrivet mellan rad 2 och 3.

Omkvädet: Rimstad str. 14 Rimsta; willa str. 2, 3, 6, 7, 9–17, 19 wilar, str. 4 och 5 wila, str. 8 och 18 willar; drottning str. 2–5, 7–9, 12 drottning, str. 19 drotnin

1:1 skeiuk ms keiuk (jfr 11:3)

1:4 till ms tll

3:1 Liten ms Litin

9:1 Konungen ms Konunen

9:3 Till ändrat från Lill

15:2 många ms mange

17:3 lila tillskrivet över raden

Nb

Avvikelser från Na i Nb

Omkvädet: Rimstad str. 1 (mellan 1:2 och 1:3) Remsta, str. 2 (båda ställena), 4, 5, 7, 8, 10–12, 14, 16–19 Rimsta, str. 15 Rimmesta; willa str. 1 (mellan 1:2 och 1:3), 5, 7, 8, 10–12, 17–19 wilar, str. 1 (efter 1:4), 2 (båda ställena), 4, 6, 14–16 willar; drottning str. 4 drotnin, str. 6 drottning; dammon str 2 (båda ställena), 4–8, 16 damon

- 1:1 Rimmestad: Rimmesta; skeiuk: skeuk
 2:1–2 hemtar: hemter
 2:2 uttaf: af
 2:3 hemtar: hemter; bol: Bål
 2:4 uti: uttj
 3:1 Liten: Litten; dörna: dören
 3:3 dammon: damon; Emott: Emot
 4:2 pinna: Pina
 4:3 berra skarllakan Röd: Bera Skallakan Rö
 4:4 och Ridda uppå: å Rida upp på
 5:1 ja: Ack
 5:2 kund: kunde
 5:3 himelen: himmelen
 5:4 förlässer: För lossar; ja: jag
 7:1 lide: lede
 7:3 få: nu Få
 7:4 ni: Nu
 8:3 Sallen: Salen; Bjelran den: Bjeldrna
 8:4 å: och; uppå: upp på; Gångorna: Gångarna
 9:3 wett: vet; Till står: stå till; dammon: damon
 9:4 kiennare: kienare
 10:1 Skåneborg: skåne Borgs
 10:3 snelär: sneller
 10:4 å well: och wel
 11:1 andlig: Andelig

- 11:3 drottning: drotning; Rimmestad: Rimmesta;
 skeiuk: skeuk
 12:1 terneBok: TerningeBok
 13:1 skånebor: Skåne Borgs
 13:4 allena: Alena
 14:1 saknas
 14:3 tala: talla
 15:1 herr: her
 15:3 fallen: falle; knen: kne
 15:4 himlen: himmelen
 15:5 dammon: damon; lefvande: Lefvende
 16:1 damon: dammon
 16:2 tala: Talla
 16:3 Herr: är
 17:2 besina: Besinna
 17:3 Edern: ja Eder; som ni har: ni hafven
 18:3 ädern: eder; som saknas
 19:4 Losser: Lossar
 20:2 well besina: wel Besinna
 21:2 besina: besinna
 21:3 till saknas
 21:4 himmelens: himlens; det: de

Anmärkning

Ms saknar radindelning, omkvädet dock delvis strofskiljande (strofnr saknas). Omkvädet utskrivet i str. 1, 2, 4–8, 10–12, 14–19, markerat i str. 20 och 21: i str. 1 och 2 är dessutom omkvädet utskrivet mellan rad 2 och 3. – Str. 9 tillskriven mellan raderna i str. 8 och 10.

- 5:3 För lossa henne Gud som bor i dubbelskrivet
 5:4 före edern står ern överstruket
 9:1 skåne borg ms skne borg
 17:2 låten ms laten

O

LUF 709, s. 3. Efter Charlotte Sandell f. Sjögren, Björkeryd, Fridlevstads sn, Blekinge (f. 1817 i Tuna sn, Småland). Endast omkväde, vilket fru Sandell mindes efter sin mor som brukade sjunga visan. Upptecknad av Ruth Nelsson 1909.

I Rimstad där hvilar drottning Damond.

Anmärkning

Texten anförd i anm. till uppteckningen av SMB 58 D.

P

DAG IFGH 6007, s. 15–17. Efter Ingeborg Andersson, Tisselskogs sn, Dalsland (f. 1886 i Tisselskog). Upptecknad av Ivan Markendahl 1959.

- 1 Drottning Dama hon ligger i Rimbinen sjuk,
hon tänker sig till Rimstaden komma,
och alla de fruar i Rimbinen var,
de månde för drottning Dama stånda.
- 2 De leder henne ut, och de leder henne in,
ju värre, ju värre och ju värre,
men skall nu detta vara tills dagen blir ljus,
så får Ni sända bud till eder herre.
- 3 Och fram kommer det en fältskär så fin,
han hade två solvspännraka knivar,
så skar [han] ut barnet på vänstra sida,
uti Rimstad hela drottning Dama.
- 4 Här sitter ni mina go herrar och överste män
ni veten slätt av ingen kvida,
drottning Dama har fått ett barn i dag
som är utskuret ur den vänstra sida.
- 5 Och herrarna över det breda bordet sprang,
de blev väl något hastiga till sinnes,
och mjödet och vinet det efter dem rann,
och solvpengarna efter dem sjongde.
- 6 Sedan vilar hon på bårorna döder.
Ja, hören I, mina herrar och överste män,
I fallen på knä med en bön till Guds Son,
att ja med drottning Dama kan få tala.
- 7 Drottning Dama hon satte sej på bårorna opp,
hennes ögon voro i blicken så röda,
jag ser inte ljuset i spirorna stå,
mina ögon äro i blicken döda.
- 8 Det första som jag talar: Jag beder eder om,
jag beder eder så hjärtligen gärna,
att mitt lilla barn får dop och kristendom
samt uppfostra henne i tukt och i ära.
- 9 Det andra som jag talar: Jag beder eder om,
jag beder eder så hjärtligen gärna,
att mitt lilla barn skall bli drottning så from,
den äran är hon värdig att hava.
- 10 Jag har ej längre tid till att tala med er,
för alla himlens klockor de ringa efter mig,
jag månde för domstolen stånda
jag månde för domstolen stånda!

Anmärkning

Ms saknar strofnr.

1:1 i Rimbinen sjuk skriven även över 1:2 men där struket